

[Maisted]

socialdemokratiet er parat til at se bort fra, hvis man ikke kan opfylde disse krav.

Jeg mener også, at der til en aktiv miljøpolitik hører en hurtig behandling. Det kan måske lyde mærkeligt, men jeg er enig med den Århuskriminolog, der påstår, at vores miljøsystem med kommuner, amter, miljøstyrelse og miljøankenævn har spillet fallit. Jeg ved godt, at han vil have et miljøpoliti. Men jeg mener, at der skal ske en forenkling af disse sager, sådan at det er de centrale myndigheder, der løser det på landsplan. Danmark er ikke større, end at man kan løse disse problemer på landsplan og få en ensartet og hurtig behandling af problemerne.

Man bør gennemføre et samarbejde mellem virksomhederne og miljømyndighederne, så vi ikke på den ene side har myndighederne, der kan stille krav – og mange gange uopfyldelige krav, fordi den tekniske udvikling er kommet så langt, at målemetoderne langt overstiger de tekniske løsningsmetoder, der gives hos virksomhederne – og på den anden side virksomhederne. Der er opstået et skisma, fordi man kan stille enormt stærke krav, som de andre ikke har en chance for at opfylde. Det er urimeligt, og det er altså også urimeligt over for landets borgere, fordi det i sidste ende er dem, der kommer til tabe på en sådan politik. Vi ønsker altså samarbejde fremfor tvang og restriktioner.

For nylig har miljøministeren fremlagt en plan, hvorefter landbruget inden for en kort årrække skal anvende 3½ mia kr. til at løse ganske bestemte problemer i forbindelse med sit forbrug af kunstgødning og nedsivning af nitrat. Jeg føler mig overbevist om, at den tekniske udvikling overhaler dette problem, sådan at man ved kilden, altså dér, hvor man har problemet, nemlig hvor man trækker vand op til forbrugerne, er i stand til at komme med tekniske løsninger, der vil have løst det, længe inden man vil bruge de 3½ mia kr. En belastning af landbruget med 3½ mia kr. betyder jo selvfølgelig, at det er de små virksomheder inden for den sektor, der må give op. De landmænd, hvor både mand og kone har et arbejde, ved siden af at de prøver på at drive et landbrug, kan ikke klare en sådan belastning. Men hvis man vil imødegå dette ved at begynde at give dem tilskud, betyder det jo, at man også her må afvige fra en regel om, at forureneren betaler. Det er en sag, som ikke kan løses ved, at man fasthol-

der kravet, og derfor mener jeg, man skal føre en betydelig mere aktiv støttepolitik på dette område.

Det er et af de få områder, hvor de frie demokrater siger, at det vitterlig er en fælles opgave for samfundet at løse disse problemer, men vi skal have afkortet beslutningsvejene, sådan at vi undgår alle mellemlid og får de teknisk bedste løsninger indført. Så giver man et ansvar også til dem, der stiller kravene, og samtidig hjælper man virksomhederne, hvad enten det er industri, landbrug eller den offentlige sektor. Hurtig sagsbehandling vil også betyde, at vi undgår at tabe arbejdspladser, hvilket socialdemokratiet totalt overser i denne sag.

Til slut – lampen lyser – vil jeg bede miljøministeren give mit et bud på, om det er helt ved siden af, at vi i dag i forhold til 1978 rundt regnet har tredoblet indsatsen på miljøområdet, og at der således ikke er belæg for den påstand, der kommer fra socialdemokratiets side. Jeg er overbevist om, at vi har 5 millioner danskere i dette land, der ønsker, at miljøproblemerne løses på en forsvarlig måde.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over denne debat. Den afslører både stor interesse for miljøspørgsmål og vilje til at løse problemerne og tage hånd om vores miljø. Det er givet, at de faldne udtalelser vil være med til at tegne vores kurs fremover på miljøområdet.

Jeg håber også, at denne holdning – denne gode vilje – fortsætter ud over den kommunale mærkedag i næste uge. Jeg skal gøre mit til, at de positive udtalelser, der er faldet fra partierne, og de tilsagn, der er fremkommet, skal blive husket.

Fakta er jo, at regeringen har fået tag i miljøproblemerne. Miljøproblemerne optager alle partier; det er ikke noget, man kan henskyde til en enkelt side af denne sal.

Jeg vil også appellere til partierne om ikke at lade irritationen herover, hvis den skulle være nogen steder, blokere for et godt og konstruktivt samarbejde fremover, men opfatte det som et håndslag til samarbejde og til at bære medansvar på miljøområdet.

Det vil jeg sige så stærkt, som jeg kan, fordi jeg også gerne vil understrege fru Dorte